

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
• hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számol fel.

Hatósági becslö-gyár.

Lapunk mult számának ily című ujdonságára már megindult a pártmosakodás a Szentesi Lapban.

Ma még felhívják a polgármestert, hogy a nyilvánosan emelt vád folytán a vizsgálatot azonnal indítsa meg és az eredményt a város közönségének hozza tudomására.

Csakhogy ez a grachusi szigor amilyen jó lehet a pártjukbeliek elaltatására, épp oly kevésbé téveszt meg bennünket. Mert jól ismerjük már ezt a hangot és felismerjük benne ugyanazt, amely akkor is a szigorú vizsgálat megejtésével követelőzött, amikor a fogyasztási adó-javadalom tiszta jövedelmének jogtalanul történt elajándékozását megszelleztettük és megszólalt csupán azért, hogy aztán annál nagyobb garral lehessen hirdetni a fényes elégtétel dicsőségét, melyet ekkor a városi tanácsnak a mi vádunkkal szemben nyújtottak és amely — nem rajtuk állt, — hogy fölebbezésünk és a belügyminiszter határozata nyomán fényében annyira megfogytak között.

A vizsgálatvaló követelőzés hát — mint már mondtuk, minket éppen nem téveszt meg.

Nem pedig azért, mert a követe-

lőzéssel egyidejűl ott lappang a cikkben az irány is, amely a vizsgálat megejtésére felhívott polgármesternek meg van adva abban, hogy adattal van támogatva: milyen nagy a különbség egy földbirtok vételára, vagy hivatalos kataszteri értéke és a forgalmi érték közt. Továbbad, oda van téve a cikk végére a kenetes mondas: „ne itélj, hogy ne itéltess”, ami bizony, hogy erősebb kifejezést ne használjunk, legalább is nevetés-egyes előhozakodás olyanok részéről, akik nem csupán az itélkezés kizárólagos jogát, de még a büntetését is követelik maguknak elevenek és holtak felett és hozzá, akár csak Jehova, harmad és negyed-iziglen minden ellenfelekkel szemben.

Lássuk csak, mit ér az az irány, amelyre a vizsgálatot hirlapilag követelők a h. polgármester figyelmét irányítják, szemben a birtoknyilvántartói hivatal által kiállított hivatalos hatósági becslö-bizonyítványokkal?

Azt mondja, hogy a birtok valódi értékét nem mindég a vételár vagy a kataszteri tiszta jövedelem mennyisége szabályozza.

És erre például fel van hozva, hogy Mikecz Ödön megvette a Lakos-féle földet nyilvános árverésen 19.800 frtért; a földhivatalintézet kiküldötte felbecsülte 44 ezer frtra és Mikecz eladta tényleg 54 ezer frtért.

Hát Mikecz megvette ezt a

birtokot árverésen és ezelőtt 6 évvel, de 22 ezer és nehány-száz frtért, árverezők hiányában, mely idő lefolyása óta a földbirtok nálunk meglehetősen emelkedett értékben.

Másodszor meg: a földhivatalintézet kiküldötte értékelte azt a földet 44 ezer frtra, és cselekedte, de cselekedhetett is ezt a saját intézete veszélyére, amelynek a becsült felelősséggel tartozott; míg a városi birtoknyilvántartó hivatal, mint hatósági közeg magának ilyen fényűzést, töle merőben idegen intézetek rovására, ha a tiszteesség határán belől akar maradni, meg nem engedhet.

A bökkenő azonban nem csupán ebben van, hanem főleg abban, hogy a városi birtoknyilvántartói hivatal nem forgalmi érték bizonyítványt állított ki a feleknek, a nagy-szebeni vagy akármely más pénzintézet veszélyére, hanem kiállított hivatalos becslési bizonylatot, holott minden laikus tudja, hogy ez a kettő nem egy.

És kiállította ezeket a becslö-bizonyítványokat, a nélkül, hogy nyoma volna, mi szolgált a becsü alapjául?

Es ne tessék hinni, hogy csak éppen azt az egy ilyen bizonylatot állította ki ez a hivatal, amelyre lapunk előző számának ujdonságában hivatkoztunk. Azt az egyet csak azért

TÁRSASÁG.

Ébredés.

(Karcolat.)

Irta: Nagyné Szücs Rebeka.

(Folytatás.)

2

Virágot adtak emlékül egymásnak, ő a keblén levő gyöngyvirágcsokrot, Béla pedig egy szál fehér szegfűt, ami frackja gomblyukába volt tűzve.

„Es e naptól fogva a fehér szegfű lett a kedvenc virágom; olvasta tovább a naplót. Mikor este aludni mentem, előbb összeszólkoltam azt a kis száraz virágot s a fejem alá tettem, nappalra pedig papírba takaragatva a keblemen hordtam. Kertünkben egy egész virágágyat fehér szegfűvel ültettem be és azt ápoltam, gondoztam. — Mikor a mama észrevette, hogy Béla érdeklődik irántam, hogy napközben többször elmegy ablakunk alatt, akkor átköltöztetett egy udvari szobába, aztán nemsokára eljött értem a nagymama és pár nap mulva magával vitt Patakfalvára, a birtokára. Csinos, kastély-szerű házuk van ott a nagymamának az erdőszélen, a falu túlsó részén. A szines

üveggel kitarkázott ámbitusával úgy válik ki a többi alacsony ház közül, mint valami templom. Az eresze és falaira buján kapaszkodik fel a vadszőlő, borostyán és a sokszínű töleseres virággal ékes hajnalka. Költői képzeletem mindjárt is mesés várkastélyá avatta fel ezt a házat, melynek én leszek az elátkozott királykisasszonya. Csak az éjfélkor kisértetiesen megkonduló harang hiányzott, mely az én elátkozott voltomat hirdesse, megszólalva az éjféli órában. De az az egy szál száraz fehér szegfű, selyempapírba göngyölve, itt volt a keblemen és ez erőssé tett, elviselni nehéz rabságomat.

A nagymama igen jószívű, de szűkszavú öreg asszony, aki mintha biz' azért volna csak a világban, hogy csirkéket neveljen és harisnyát kössön. Hogy megérkeztünk Patakfalvára, másnap reggel így szól hozzám:

— Na, kis lányom, menj a kertbe, szedjél egy kosár zöld babot és öntözd meg a karalábét; meglásd, akkor jobban izlik a reggeli. Később aztán majd átjön az öreg tiszteletes, aki tanítani fog egyre-másra, mert úgy látom, rád fér még egy kis okta-

tás és talán már imádkozni is elfelejtettél? Azért hát ezentúl mindennap együtt imádkozunk. Ime, a Szüksai könyve, te hangosan felolvasd az imádságot, én meg majd utánad mondom, Így ni, új le szépen mielőtt dologra mennél, aztán keresd fel a csütörtök reggeli imádságot.

Bizony nagyot néztem a nagymama e kijelentésére, mert kénytelen voltam önmagam előtt pirulva bevallani, hogy bizony én régen nem imádkoztam. Szótlanul vettem a könyvet, felkerestem a monddt imádságot és akadozó hangon olvastam:

„Ur Isten, kegyelmes mennyei atyám . . .

A nagymama csendesen mormolta utánam az imát.

Reggeli után csakugyan átjött az öreg tiszteletes. Magas, szikár férfi volt, tisztes ősz hajjal. Valósággal megvizsgázott velem a katekizmusból, a bibliai szentekről s végül megmagyarázta, végtelenül hosszadalmasan, a vallásosság hasznos voltát és az imádkozás nélkülözhetetlenségét.

(Folyt. köv.)

említettük, mert ebben ad absurdum van vive a hivatalos hatósági becslés; mert ebben fordul elő, 11 tételszám alatt, az a 1192 telekjegyző-könyvi és 12750./61. helyrajzi szám alatt felvett 1 hold és 1176 négyszög-ölnyi földterület a Királyságról, amely 4800 frtra, mond négyezer nyolczszázfrtra van hivatalosan felbecsülve és amely után az elérhető haszonbérösszeg rovata, mint elérhető haszonbért, abban a nevezetes hivatalos okmányban 285 frtot tüntet fel.

Hát matasson nekünk valaki a szentesi határban olyan két kis hold szántóföldet, amelynek akár a forgalmi értéke is, *lekülmérésen* 4800 frtra tehető és amely után évi 285 frt haszonbér érhető el. Azt hisszük, ilyen nincsen és nem is lesz, amíg valamely szentesi földön vagy kaliforniai aranylellyre vagy bakui petróleumforrásra nem bukkannak.

Hogy pedig a közönség abba a tévedésbe ne essék, mintha itt a Réh-beli Szabó István eseté csak magában állana és hogy ez talán tévedés lehet; annak bizonyosságára, hogy ezt a hivatalos becsülgyártást egészen rendszeresen üzték, szolgáljanak még a következő adatok:

Széll Lajos a fölbecsült földbirtokozó előtt mintegy három évvel vette mintegy 6500 frtért, e földbirtok földadója 45 frt 90 kr.; hivatalos hatósági becsléssel értékelve van 19,651 frtra, a hatósági becsülő-bizonyítványt kiállította: Juhász János birtoknyilvántartó, igazolta: Magyar József helyettes polgármester. Kiállított a f. évi márc. 17-én.

Győry Gál István a földbirtokozó vette 11 ezer frtért, hivatalosan bizonyítva van e földbirtok 40,370 frt értéke, a hivatalos bizonyítványt hitelesítették: Magyar Elek főjegyző és Dunaháti Mészáros Ferenc mint rendőrkapitány. Kiállított a bizonyítványt a f. évi február 12-én.

Nyíri Gerzson felbecsült ingatlanai 10 éves ciklusban 3513 frtért vásároltattak. Megengedjük, hogy e 10 év alatt e földbirtok értéke megötszöröződött. Azonban a hivatalos becslési bizonylat szerint, amelyet Magyar Elek és Dunaháti Mészáros Ferenc hitelesítettek, ez a birtok nem kevesebb, mint 25,270 frtra van értékelve.

Hogy pedig Magyar Elek h. birtoknyilvántartói működése alatt milyen kitünő rend és megbízhatóság uralkodhat a városi birtoknyilvántartó hivatalban, annak ékesen szóló bizonyítványát adja az, hogy ezek a hivatalos becsülőbizonyítványi blanketták bárki által is megközelíthetők és felhasználhatók voltak. Másiként nem tudók magyarázatát adni, a nagyszabedű földhitelezézet birtokában látott egy ilyen Szentes város előljáró-ságától kikerült kitöltött blankettának, amelyen semmiféle hatósági személy hivatalos igazolása nincsen rávezetve, hanem csupán Liba Horváth János és Sipos Balázs neve, kiknek sajátkezű névaláírás

sát a közjegyző igazolja az okmányon.

Hát bizony jó lesz azt a követelt vizsgálatot mielőbb megejteni, még pedig alaposan, tárgyilagosan és minden tendenciától menten.

Ezt csakugyan a szóban levő tisztviselők egyéni reputációja, de a közérdek is sürgősen követeli.

Es itéletünket mi is a vizsgálat eredményétől tesszük függővé, nem az írás szavai miatt, hanem: mert ezt a tisztességgé úgy hozza magával.

Városi alakuló közgyűlés. Az év folyamán kilépett 50 képviselő révén támadt úr 50 újonnan választott képviselével befoztotztatván, az így megefejt Szentes városi képviselőtestület a f. hó 1-én tartotta alakuló közgyűlését a túl a kurcai teremben.

Az új városatyák apró csoportokba verődve, egy-egy régibb benfentes elöljáróság alatt vonultak ki a közgyűlési terembe, amely így eléggé meg is tel.

Valamivel reggeli kilenc óra után, mint az alakuló közgyűlésnek hivataiból előke, nyitotta meg Csató Zsigmond dr. alispán a közgyűlést, rövid, lelkes szavakban adva kifejezést azon reményének, hogy az újonnan alakuló képviselőtestület, feladata magasán állva, munkásságát Szentes virágzóvá tételére, emléscére fogja fordítani.

Temesváry Antal választási elnök tett ezután hivatalos jelentést a választások eredményéről, mire felolvasták úgy a virilis, valamint a bentmaradt és választott városi képviselők névsorát, amivel kapcsolatban Burján Lajos h. polgármester bejelenté, hogy Bálint Albert a városi képviselői állásáról lemondván, az így megüresedett helyre a közvetlenül következő póttag lett általa behivat.

Végül még az elnökölő alispán nyilatkozattá ki a városi képviselőtestületet forma szerint megalakultnak és erre a közgyűlést bezárta.

A most már megalakult képviselőtestület szakosztályokba sorozása egy, a h. polgármester által legközelebb összehívandó közgyűlésen fog történni, mert ez a feladat már az új képviselőtestületől várja megoldását.

Volna hát már új városi képviselőtestület. De hogy ezzel új szemlést is vonuljon be a városi adminisztrációban, és hogy az a megefejt képviselőtestület a reá voltaképpen váró nehéz feladatok magasán állana? — tiszteletbeccsült, de ebben alapos okunk van, a választás egész lefolyását és eredményét ismerve, kételkedni.

Ami azonban nem zárja ki, hogy örömnünk annál nagyobb legyen, ha a jövendő arra tanít majd meg, hogy kétségünk alaptalan volt.

Előlegezett recepció

vagy:

Egy elkeresztelési eset.

Ugyan álmodta-e a Wekerle-kormány legszebb álmaiban is, hogy az egész országra tervezett egyházpolitikai mozgalmi programjának egy pontja, időnek előtte, mielőtt a felsőcsécsé királyi törvényereje szentesiténé, itt, Csongrádmezőben már a gyakorlati életben is érvényesül; erem — a recepció?

És hitte-e valaha valaki, hogy ez a gyakorlati érvényesülés épp a Sima-párt lapja révén esik meg, amely újság rövid pár hét előtt még arról vezércikkelt, hogy a pártja nem fogja soha és soha megszavazni a megyegyűlésen a

kormány egyházpolitikájának, tehát a recepciónak sem a bizalmat?

Híába! a csudák ideje még sem járt le egészen és történnék olykor olyan dolgok manap is, amelyeknek ha tisztátalan nem volna a kútförása, bizony-bizony azt kellene felőlük hínatunk, hogy — ha nem csudák is, de bizonyára csudával határosok.

A dolog úgy esett, hogy a Simista fuffurán, amely örökké az ellenpárt bomlasztásán fáradozik és minden mesterfogással szeretné azt az ellenpártot lejáratni, a pártújsága f. évi 52-ik számába, az újság egy előkelő barátja által, akiről tudni kell, hogy mint a féle kísérteties médium minden tetszés szerinti időben rendelkezésre áll, levelet íratott magának, amely levélben ez az előkelő barát csudalkozását fejezi ki a fölött, hogy a fenéköl szerkesztőség néles szemé és helyes érzékem nem vette még észre azt a következtetlenséget, amelybe az ellenpárttal szemben esett. Nem vette t. i. észre azt, hogy ideje volna, felhagyni a pákulicz-párt elnevezéssel és azt, az én nevemről, Bánfalvi-pártnak keresztelni el, holott az előkelő barát szerint a régi tabornokok a pártunkban közlegényeknek csaptak fel és engem tettek meg vagy ismertek el vezérnek.

Az előkelő barát indítványozza is, hogy hagyjanak fel a Simisták a pákulicz-párte elnevezéssel és hívják ezantú a pákulicz-csapatot egyszerűen Bánfalvi-pártnak, mert ez, úgymond, igazságos dolog lesz és a helyzetnek tökéletesen megfelel. Amit aztán a Simista újság el is fogad, tinnépelyesen kijelentvén, hogy megcselekszi az elkeresztelést, előlegezi ezt a recepciót és ezentúl hiszen Bánfalvi-párt.

Föltöbtebb megtisztelve érzem magamat a derék előkelő baráté és a Simista újság e magas elismerése által.

Nagyon szép és nagylelkű cselekedet tőlük, hogy alattam, egy zsidó pártvezér alatt, mintegy tiszteletbeli zsidókká recipiálták Fekete Márton, Kiss Zsigmond, Bányai József, Mikecz Odón, Máhr Kázmér, Tasnády Antal, Jurenák Béla, Balázsovits Norbert és a még ezekhez hasonló néhány elszánt férfiakat.

Hogy a nevezett és meg nem nevezett urak tetszésével találkozik-e ez az előlegezett recepció, vagy elkeresztelés — nevezze ki-ki tetszése szerint, mert a bűn épp úgy ráülk erre a kázusra, mint az erény — azt nem kérdelem. Én bele megyek a játékba, elfogadom ezeket az urakat tiszteletbeli zsidóknak és azt hiszem, ezzel az egyházközönség is meg lesz elégedve.

Hanem aztán ezzel szemben további meggyek és arra kérem az igen tiszteletreméltó (?) előkelő barátot meg a Simista újságot, hogy — ha már irántam, a zsidó iránt ilyen előzőkenek voltak és ilyen nagylelkű en adakozók a zsidósággal szemben, viszont tegyék meg most már azt a szíveséget: ne álljanak meg félúton.

Legyenek még nagylelkűbbek és recipiálják ki az így tiszteletbeli elkeresztelté maguk közt tiszteletbeli kereszténynek, vagy ha úgy tetszik, akár igazándinak is Klein Jakab rabbit, no meg ráadásul a Jakab-egylet mindazon szellemi és anyagi mozgató erőt, akik Mózes vallásában születének és akiket szabad legyen nekem is a még néhány hozzájuk hasonló elszánt férfiu gyűjtő cím alatt összefoglalni.

Hissen tetszik érteni, ha névről mind sorra nem nevezem is, kik légyenek ezek az elszántak?

És az olyan nagyhatalmú férfiaknak, mint a Simisták, ez nem olyan ördögös feladat. Hissen ők oldhatnak és köthetnek. Anny: köztük a pap, hogy egy elkeresztelésel több vagy kevesebb, nem igen jött ott számba. Kereszteljék el, kérem, ezeket az elszánt férfiakat. Higgyék meg, a zsidóságot, már t. i. a szentesit, ezzel örök halálra kötelezik maguk iránt, nem is szólva arról, hogy az ilyenét gyakorlati recepcióval, mint a szabadelvű eszméknek az országban is legelől száguldó bajnokai, hogy ne mondjam

előfutárai, egy egész lóhosszal megelőznék az országos közvéleményt, ami pedig szintén nem utolsó és nem megvetendő érdem.

De félre a tréfával!

Komolyan mondom: úgy érzem, hogy nekem is udvariasnak és előzékenynek kellene lennem.

Úgy illenék, hogy miután az »előkelő barátja« indítványára, a Simista újság felolvasásának szerkesztője ünnepélyesen kijelentette, miszerint a pártunkat ezután rólam, a pártlap segéd-szerkesztőjéről, Bánfalvi-pártnak fogja nevezni, én viszont ünnepélyesen kijelentem, hogy mi meg ezután a Simistákat ő róla, a pártlap felolvasás-szerkesztőjéről, »Fintör Gyula pártjának« fogjuk mondani.

Csakhogy ez udvarias viszonzásnak egy nagy bökkenője van.

Úgy vagyok ugyanis meggyőződve, hogy a »Pintör Gyula pártja« elnevezés igen szépen hangzik bár, ez *túlsgógos megtiszteltetés* volna a Simistákra.

Hát csak maradjunk meg ezután is a Sima-párt elnevezésénél, vagy mondjuk rövidség okáért: a Simista névnel.

Ez tökéletesen megfelel a helyzetnek, annyival inkább, mert egy alkalmi sajtóhibával ez az elnevezés találatbbrá is válhat.

Bánfalvi Lajos.

Ujdonságok.

Szentes, 1893. május 4.

— **Közelevelvám tárgyalás.** A szentesi keramitút vámszedési jogának módoszatai fölött a f. hó 1-én volt a tárgyalás a vármegye és Szentes város — mint érdekeltek — küldöttjei között és — tegyük hozzá: elég jó eredménnyel. A kereskedelmiügyi minisztérium ugyanis oly módon véleményezte a szentesi keramitút vámszedését a legsikeresebben megoldhatónak, ha ez az objektum a vármegye földi ártéri és kongó-út-vánójával együttesen kezelhetnék és a befolyó jövedelemből Szentes részarányosan kapná meg az illetőségét. A tárgyalás ezen az alapon indult meg és folyt le és a két részről kiküldöttek arra a megállapodásra jutottak, hogy mindenik küldöttség a maga küldöttségét, tehát a szentesiek Szentes város közgyűlésénél, a vármegyeiek Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának közgyűlésénél javaslatba fogják hozni a kérdés olyatén praktikus megoldását, mely szerint a két vámszedési-jog: a városi és megyei tényleg a vármegyei kezelésébe alatt egyesítessék, a földi ártéri-hídvám pedig 50 százalékkal felemeltetvén, az együttesen befolyó vámjövedelem egyharmadrésze Szenteset illesse, Szentes pedig viszont, a vámszedési-jog gyakorlásával járó kiadások egy hatodrészt viselje. Ez — azt hisszük — a legmértányosabb egység, amelynek elfogadása egy részről sem ütközhetik nehézségbe és a mely ezt a régtől vajudó kérdést végre gyökeresen megoldaná.

— **Menetrend változás.** A m. kir. államasított menetrendjében a f. hó 1-től változás állt be, amelyre e helyütt is felhívjuk olvasóink figyelmét azzal, hogy az ezen változásnak bennünket érdeklő részét egész kimerítően találják meg a lapunk mai számában kijavítva közölt vasúti menetrendben. A menetrendváltozásból, mint városunkra legfontosabbat, e helyütt is szükségesnek látunk annyit közölni, hogy Szentesről a vonat ezentúl Budapestre illetőleg Szolnokra reggel 6 óra 5 perccel és délelőtt 11 óra 37 perccel indul, Szolnokról Szentesre pedig délelőtt 11 óra 55 perccel és éjjeli 3 óra 54 perccel.

— **Történelmi hangverseny.** Szép és választékos közönség gyűlt be a Kass-szálló nagyermebére a f. hó 11-én este, hogy meghallgassa Káldy Gyula kiváló zenésznek

22 számot felölő történelmi hangversenyét, amelynek műsorát a 17-ik és 18-ik század magyar dalai képezték. És az a közönség, a töle oly távol eső időkől reánk maradt dalokon hevült, lelkesült, tüntető tapsal jutalmazva minden egyes előadott darabot és az előadókat. Mindjárt a hangverseny első énekszáma, az 1672-ből való tabori dal, előadva Veress Sándor érces baritonjával, amelyet Szentesen a multból, mikor a nevezett művész mint népszimfonikus járt itt egy társulattal — jól ismernek, lelkes hangulatot keltett a közönségben. És ez a hangulat egyre fokozódott, a lelkesedés tomboló erővel tört ki az ugyancsak Veress által énekelte kuruczdal után, amelyet a művésznek épp úgy, mint a Rákóczi-Beresényi emlékezte című dalt, a szünni nem akaró »hogy volt«-ra meg kellett ismételnie. Megismételték a tarogató szólamot is, melyet Mayer Adolf művészesen játszott, ugyancsak Csizsér Irén által énekelte gúnydalokat a német-táncról, valamint a triót, »szaritikus dal Il. József idejéből«, melyet Veress S., György Zsófia és Csizsér Irén jellemzően adtak elő. Szóval, a hangulat mindvégig lelkesült volt a közönségnél és a szereplők mindenikének kijutott bőven a taps és kihasznál.

— **Partvédelem a Tisza mentén.** Csongrád városa mentén partvédelmi munkálatok váltak szükségessé. Az utóbbi évek alatt nagyon megrongálták a hullámok a partot. Itt is, ott is vált el egy nagy darab föld az anyaföldtől, úgy hogy most már komolyan előtérbe lép a partok védelmi munkálatainak kérdése. A szegedi folyammérnökség már tervezetet is készített a munkálatokról, melyeket jóváhagyva küldött le a földművelésügyi miniszter. A munkálatok általában adása iránt a folyammérnökség versenytervezést hirdet. Rövid terminus van erre is szabva, mert a munkálatoknak még a téli hideg idők beállta előtt be kell fejezve lenniük. Így kívánják ezt a körülmények s ily értelemben irt le a földművelésügyi miniszter is a szegedi folyammérnökséghez.

— **Jószágelgeltetés.** A városi alsó- és felső-esordajárasra ma hajtkák ki először a teheneket, míg a borjú-gulya kihajtása a f. hó 8-ára lett kitűzve. A legeltetési díj rugott borjúk után 5 frt, 2 éven fölüliek után pedig 8 frt. Ezen fölül darabonként 1 frt 20 kr. pásztorbér fizetendő.

— **Kilencszáz frt ösztöndíj külföldi tanulmányútra.** A kereskedelmiügyi miniszter a szegedi kereskedelmi és iparkamrához intézett leiratával pályázatra hívja föl az érdekelteket, a »Pesti magyar kereskedelmi és iparkamra« ösztöndíjára, a következőkben: A folyó évre esedékes 900 frtos ösztöndíjat, az alapító oklevélre való tekintettel, a miniszter úgy olya ifjak részére tűzte ki, a kik valamely házi kereskedelmi akadémiát (nem közép kereskedelmi iskolát) kiváló sikerrel végeztek. A folyamodványok Lukács Béla kereskedelmi miniszter úrhoz címezve, a szegedi kereskedelmi és iparkamrára nyújthatók be 1893 évi május hó 31-én. Tanulmányozás tárgya a miniszter úr azt a kérdést tűzte ki, hogy mily módon, mely eszközökkel és mely alapon szervezettek kereskedelmi ösztöndíj-tételek révén lehetne a magyar háziasiparttermékeinek az európai kontinens nyugati országai és Angliában, valamint Amerikában, (hol kivált házi műipari cikkek: csipkék, varrtások, himzések, arany, ezüst szövések és szőnyegek, valamint faragványok stb., az ottani konzulátusok jelentései szerint igen előnyösen lennének értékesíthetők) állandó piacot teremteni és biztosítani. Ecélből az ösztöndíjnak különösen Németország, Franciaország, Németalföld és Anglia e tekintetben mérvadó kereskedelmi központjait kell meglátogatnia és a pályakérdést azokon a helyeken behatóan tanulmányoznia. Oly pályázó, ki alapos iskolai előképzettséggel mellet a tanulmányi kitűzött kérdések tekintetében már elméleti vagy gyakorlati irányú tanulmányokra

hivatkozhatik, illetve olyanokat kimutathat, nemkülönben a kellő nyelvismerettel is bír, az ösztöndíj odaítélésénél előnyben részesül. A tanulmányút tartama 6 hónapban van megállapítva és az ösztöndíjas a kitűzött kérdésekre vonatkozó tanulmányozásának eredményéről jelentést tartozik tenni a kereskedelmiügyi miniszternek.

— **Felmentő ítélet.** Klein Jakab rabbi régebbi idő előtt panaszt tett a helybeli járásbírósnál Kulcsár Sámuel kereskedő ellen, becsületsértés miatt. A bünyefitő járásbírósnak, az ügy tárgyalása során, első fokon hozott ítéletével Kulcsár Sámuel a vád alól felmentette. Klein Jakab rabbi azonban ez ítéletben nem nyugodott meg, hanem főleb-betett a királyi táblához és a szegedi kir. táblától ez ügyben a napokban érkezett le a második fokú ítélet, mely a főlebbetést elvetésével a járásbírósnak elsőfokú ítéletét helyben hagyja.

— **Megtagadott kérelem.** A szentesi kerületi betegsegélyező pénztár, amely törvényerővel a f. évi február 1-én hivatalos működését megkezdve, mint minden új intézmény, a kezdet nehézségeivel küzd, a városi tanácshoz kérelemmel járult, a pénztárnak a városi közpénztárból kiutalandó kamatnélküli előleg dolgában. A kerületi betegsegélyező pénztár e kérelmét a kereskedelmiügyi miniszternek a munkás-betegsegélyezésről szóló törvény végrehajtása iránt kiadott egy törvényerővel bíró rendeletére alapította, amely rendelet szerint, a kerületi betegsegélyező pénztárak székhelyét képező városi közpénztára köteleztetik, a segélyező pénztár alakulásakor, annak céljaira a megfelelő beszerzésekre szükséges összeget kamatmentesen előlegezni. A városi tanácsnak azonban Hekuba a miniszteri rendelet. A betegsegélyező pénztár kérelmét teljesíteni egyszerűen megtagadta, azt hozván tel okul, hogy e célra a város évi költségvetésében nincsen előirányzat. Azonban a polgármestert utasította, hogy az ügyről tegyen a városi közgyűlésnek előterjesztést. Hát hiszen, sok mindenre nincsen az éves költségvetésben egy krajcár sem előirányozva, amire az érdemes magisztrátus még is csak költsézik a közgyűlés megkérdezése nélkül. És hozzá ezt jogosan is teheti sok esetben, mert hiszen az ilyen kiadások fedezetül szolgál az előre nem láthatókra előirányzott összeg, amelyből egy kevéske jóakarattal bizony a kerületi betegsegélyező pénztár által kért előleget is kiutalványozhatta volna a tanács.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést tettük Szegvárról: »Ahirottak mélyen szomorodott szívvel jelentik a legjobb és legforróbb szeretett anyja, illetve napa és nagyanya: öz. K a m o c s a y Lászlóné szül. P o k m a n d y Karolinának élte 75-ik évében, hosszas szenvedés után, végelgyengülésben, a folyó hó 2-án történt gyászosan elhunyt. A fejlethetetlen halott lelküdvért az engedtesztély gáz istenisztelec folyó hó 3-án, reggeli 8 órakor, a szegvári róm. kath. templomban fog az egék urának bemutatnati. — Hült temeteli pedig ugyanaz nap d. u. 5 órakor tétének örök nyugalomra, a róm. kath. egyház szertartásai szerint, a szegvári sirterben. Aldás és béke poraira!« A köztisztletben állott úrnőben, K a m o c s a y László vármegyei nagyragy az édes anyját gyászolja. Temetésé tegnap délután volt Szegváron, a község lakosságának osztatlan részvéte mellett.

— **Majális.** A helybeli evangélikus jótékony nőegylet pünkösdi csodanapján tartja meg a túl a kurcai teremben, a lapunkban már korábban jelzett jótékonycélú tavaszi táncvigalmát. A meghívók e majálisra ma küldenek szét és előre is felhívjuk mindazokat, akik a vigalomora elnézésből talán meghívót nem kapnának, de arra igényt tartanak, hogy e rész-

ben, egész bizalommal forduljanak a rendező-séghez, mely az akaratán kívül esett tévedést készségesen hozza helyre.

— **Megüresedett pénztárosság.** A szentesi kerületi betegsegélyező pénztárnál a pénztárossági állás, lemondás folytán, megüresedett. Ez állásra a pénztár elnöke pályázatot hirdet. A pénztáros évi fizetése 500 frt és a pályázatok a f. hó 20-áig, nyújthatók be a pénztár elnökénél. A pályázat bővebb részleteit lapunk mai számának idevonatkozó hirdetésében találják az érdeklődők.

— **Érdekes hangversenyre** van ismét ki látásunk. Emilittük ugyanis lapunk egyik utóbbi számában, hogy Liedl Ferenc hegedűművész és Ney Dávid, a m. kir. opera kitűnő énekese, hangverseny-körútjukban hozzánk is eljönnek. Úgy volt tervezve, hogy e hangverseny a f. hó 5-én lesz, azonban Káldynak közbejött történeti hangversenye leszorította a sorról. De nem végképen, mert ahogy tegnap hírt vettük, a kitűnő művészek azért útbá ejtik körútjukban Szentes is és itt előreláthatóan a f. évi június 2-án tartják meg hangversenyüket, a kaszinó termében.

— **Bitang jóság.** László Sándor a napokban egy darab malacot adott be a városos bitangjóságba. A malac jogos tulajdonosa elhelyezett jóságát, — maga igazolása után — a rendőrség útján átveheti.

— **Talált pénz.** E hét folyamán a város egyik jártabb utcájában pár forintnyi összeg találtatott. A magát igazolni tudó károsult jelentkezhetik a Csongrádmegegyi Gazdasági Egyesület-i szolgánál.

* **Lapunk nyomdájában** egy jó házból való ügyes fiú, ki az elemi iskolát, vagy a gimnázium 1—2 osztályát jó sikerrrel végezte, betűszedő-tanoncul azonnal felvétetik.

Nyersselyem Bastruhákra alkalmas kelméket öllőnyöknént 10 frt 50 kr-ért és jobb fajtájukat is — valamint fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 kr-ól 11 frt 65 kr-ig — sima, kokcázott csizkózott, mintázott és damaszott stb. minőségben (mintegy 240 különböző szín s árnyalatban) szállít; postabér és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek, Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (2)

Irodalom.

A **»Vasárnapi Ujság«** április 30-iki száma 14 képpel, a következő tartalommal jelent meg: »Miklós Ödön, a földmívelési miniszterium új államtitkara.« (Arcképpel). — »A fészék.« Költmény. Móra Istvántól. — »A lubló ember.« Kisértetes krónika. Irta Mikszáth Kalmán. (Goró Lajos rajzával). — »Az olasz királyi par. ezüst lakodalma.« (Umberto király és Margit királyné arcképpel). — »Várkastély a Kárpátokban.« Regény. Verne Gyulától. (Képpel). — »Dr. Markusovszky Lajos.« (Arcképpel). — »Belgrádi képek.« Strausz Adolftól. (Jantyk Mátyasnak, a »Vasárnapi Ujság« Belgrádba kiküldött rajzolójának 4 rajzával: 1. Népmultság Belgrádban egyik külvárosi utcájában az április 16-iki kilválgatáskor. 2. Sándor szerb király elindulása a Te-deumra a konakból. 3. Risztics háza Belgrádban a katonai őrizettel. 4. Kóiót tanuló katonák.) — »A leégett szepes-mindszenti kastély.« (Háry Gyula rajzával). — »Szinház: Török Irma.« (Arcképpel). — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendes rovatok.

A **»Vasárnapi Ujság«** előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám).

K Ö Z G A Z D A S Á G .

A budapesti áru- és értéktőzsde.

Május 2-án.

Gabonatorzsde. Búza ma gyengén kínáltak, a kereslet mérsékelte volt. — Elkelt szilárd iránnyal mellett 20,000 q 5—16 krral magasabb áron.

Egyéb gabonaneműekben csekély forgalom, rozs és árpa 5 krral emelkedett.

Határidőüzlet. A határidőüzletben az irányzat szilárd volt.

Hivatalos jegyzések: Búza öszre 8.09 pénz, 8.10 áru, tavaszra 8.09 pénz, 8.10 áru. Máj.—június 7.80 pénz, 7.82 áru. Tengeri máj.—június, 1893. 4.68 pénz, 4.69 áru. Júl.—aug.—ra 4.68 pénz, 4.69 — áru. Zab Budapestre szállít, öszre 6.10 pénz, 6.15 áru, tavaszra 6.10 pénz, 6.15 áru. Káposzta-repce aug.—szept. 1893. 14.75—14.80 frton.

A gabonaneműek mai ára a következők:

Búza	bánsági	75—80	klgr.	7.70—8.10	frt.
	» tiszavidéki	75—80		7.85—8.45	»
	» pestvidéki	75—80		7.80—8.40	»
	» fehérmegyei	75—80		7.80—8.40	»
	» bácskai	75—80		7.85—8.40	»
Rozs		70—72		6.75—7.—	»
Árpa	takarm.	60—62		5.65—5.90	»
	» égetni való	62—64		6.—6.35	»
	» serfőzésre	64—66		6.65—8.—	»
Zab		39—41		6.—6.35	»
Tengeri		.73		4.70—4.—	»
Köles				4.30—4.60	»
Repce	káposzta			15.—15.05	»

Vasúti menetrend.

Budapest—k. szt.-márton—szentesi vonal

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 ó. 10 p. reggel, 10 órákor éjjel. Szolnokra érkezik 11 órákor délelőtt, 1 óra 7 perc éjjel. Szolnokról indul 11 óra 22 perc délelőtt, 4 óra 20 perc éjjel. Szentesre érkezik 3 ó. 54 p. d. u., 8 ó. 15 p. reggel.

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 6 ó. 5 p. reggel, 11 óra 37 p. d. e. Szolnokra érkezik 10 óra d. e., 3 óra 48 perc d. u. Szolnokról indul 11 óra 22 p. d. e., 4 ó. 20 p. d. u. Budapestre érkezik 1 óra 20 perc d. u., 7 óra 25 perc este.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 20 perc délután, 4 óra 25 perc délután. Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután, 4 óra 43 perc délután, 7 óra 57 perc este. Félegyházáról indul 12 óra 25 perc délben, 5 óra 10 perc délután. Csongrádra érkezik 1 óra 25 perc délután, 6 óra 10 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 20 p. délelőtt, 3 óra d. u. Félegyházára érkezik 10 óra 21 perc délelőtt, 4 óra 01 perc délután. Félegyházáról indul 11 óra 06 perc délelőtt, 4 óra 55 perc délután. Budapestre érkezik 1 óra 25 perc délután, 8 óra 50 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztapéter, Kistelek, Szatymaz, Dorosma felé) 12 óra 19 perc délután 4 óra 44 perc délután. Szegedre érkezik 1 óra 47 perc délután, 5 óra 45 perc délután.

Szeged—Félegyháza.

Szegedről indul (Dorosma, Szatymaz, Kistelek, Pusztapéter felé) 10 óra 1 perc délelőtt, 3 óra 05 perc délután. Félegyházára érkezik 11 óra 04 perc délelőtt, 4 óra 39 perc délután.

H.-m.-vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel. Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este. H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc éjjel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Mátéffy Ferenc**
Társ-szerkesztő: **Erdélyi Lajos.**

A legjobb tortákat, süteményeket, lakomákra, keresztelésekre jutányos árban készít Bencz Gyula, cukrász.

Lakása: Dósai György úr házában.

26. j. ü. 893. sz.

Pályázati hirdetmény.

A »Szentesi Kerületi Betegsegélyező Pénztár«-nál lemondás folytán üresedésbe jött, évi 500 frt fizetéssel javadalmazott pénztárnoki állásra pályázat hirdettek.

Felhívatnak pályázni kívánók, miszerint kellőleg felszerelt kérvényeket f. évi május hó 20 ik napjáig az elnökénél nyújtsák be, mivel a később érkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Megjegyeztetik, miszerint a megválasztandó pénztárnok, évi fizetésének megfelelő ovadék letételére köteleztetik.

Szentesen, 1893. május hó 2-án.

Dr. Mátéffy Ferenc,
elnök.

Zuckermann Ignác

III. tized 125-ik számú (Nyíry Sándor vas-kereskedő úr üzlete átellenében levő) házában

egy utcai lakás, üzlethelyiséggel vagy a nélkül is kiadó esetleg eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal. 18